

E.A.S.T

8M 2022 **A FEMINIST RECONSTRUCTION**
ESSENTIAL DEMANDS FOR 8M AND BEYOND

[en]

ESSENTIAL AUTONOMOUS STRUGGLES TRANSNATIONAL

[ro]

**O redresare feministă:
revendicări esențiale
de 8 martie și nu numai**

**Feminista újjáépítés:
nélkülözhetetlen követelések
március 8-ra és azon túl**

[hu]

Pagini Libere is an anarchist editorial collective.

We are a decentralized, non-hierarchical, autonomous group. Our goal is to offer works and publications (including, but not limited to books, brochures, and fanzines) in the hope that they will inspire and disseminate alternative views and practices to those imposed by our current authoritarian capitalist system.

The libertarian-socialist tradition has always witnessed the unrestrained circulation of pamphlets, clandestine prints, and hastily edited materials. In the vein of this tradition, our materials can be used, adapted, or modified by whosoever desires, as long as they are not distributed commercially. We ask, whenever possible and in an unobtrusive manner, that those who use all or parts of our materials specify their origin.

pagini-libere.ro

facebook.com/editurapaginilibere

instagram.com/paginilibere

editurapaginilibere@protonmail.com

Pagini Libere collective is aware of the ecological impact of physical books, so we remind you to:

Share

your books with your loved one, family or community.

Donate

the books you do not need anymore.

Don't throw away

a book, however deteriorated.

Repair

Make time to repair a book and give it a chance to enlighten the minds of others.

Don't buy what you don't need

Don't buy books just for decoration.
Buy only what really interests you.

A feminist reconstruction: essential demands for 8M and beyond

It has been two years already since we started living in a deadly pandemic. Two years since the labor we do has been claimed essential¹ while our lives remain disposable. In this context, the challenge for our transnational 8th of March 2022 is to **show the links between neoliberal and ultra-conservative agendas that underpin and profit from the EU and national recovery plans**, and build our capacity to refuse their terms.

Many governments in Central and Eastern European (CEE) and bordering countries have combined technocratic recovery measures with increasingly authoritarian methods. Using the pandemic as an excuse for outright state violence, they have pushed policies against women and sexual and ethnic minorities such as:

- Hungary has introduced a family bill reinforcing the subjugated role of women in the family and society, has banned trans people from changing documents and introduced a law² against LGBTQIA+ content in media and education;
- Poland has passed an abortion ban which has already claimed women's lives³ and is threatening many more;

1. <https://www.transnational-strike.info/2021/01/25/essential-strike-manifesto-for-the-8th-of-march/>

2. <https://lefteast.org/what-is-the-hungarian-pedophilia-act/>

3. <https://www.facebook.com/109242210997545/posts/362697428985354/>

- Turkey has withdrawn from the Istanbul Convention⁴, has escalated its repression, arrests and killings of Kurdish and feminist activists, and is planning to abolish alimony for divorced women.

In this hostile context, women, LGBTQIA+ people and ethnic minorities, as well as anti-fascist activists across the region have faced unwarranted arrests and, in countries such as in Bulgaria⁵ and Georgia⁶, have been attacked by far-right groups. This ultra-conservative wave in CEE and beyond has seen a Janus face in the neoliberal solutions proposed by the “progressive” EU. Together with national governments, the latter has established new conditions of exploitation, racist and sexist division of labor and oppression, via the Recovery Plans⁷.

Neoliberal recovery plans are, in fact, producing and reinforcing internal, regional and transnational hierarchies that have only one winner in sight: big capital. Essential workers are excluded from these recovery measures. Women are facing unemployment and involuntary part-time work, often to perform unpaid care work at home. Migrant care workers, predominantly women, are left out from social benefits and immigration quotas. The market-led green transition is causing mass redundancies and the liberalization of energy sources is increasing utility costs, thus endangering our survival. Energetic rehabilitation of housing units and gentrification of urban spaces are causing overcrowded living conditions, higher rents and mass evictions, while the social housing stock is not meeting the rising number of inquiries.

In addition, the EU Gender Equality Strategy presents itself as an alternative to conservatism but promotes the neoliberal agenda, reproducing exploitative, racist and patriarchal hierarchies. This EU strategy - copied by countries outside the union as well - stipulates that member states must implement: the

4. <https://www.transnational-strike.info/2021/05/11/call-for-a-transnational-day-of-action-on-july-1st-stop-the-patriarchal-attack-rise-up-for-the-istanbul-convention/>

5. <https://www.transnational-strike.info/2021/06/03/stop-the-fascist-attacks-against-lgbtqi-people-in-bulgaria/>

6. <https://www.facebook.com/109242210997545/posts/279894703932294/>

7. https://ec.europa.eu/info/strategy/recovery-plan-europe_en

reduction of corporate tax to incentivize women’s hires; cuts to public welfare, forcing women to enter the job market for miserable wages; allowances for paying babysitters and care workers in those countries granting remnants of welfare.

The strategy divides women who should dedicate more time to productive labor from those who should perform care work for unlivable wages. It is taken for granted that other women, mainly migrants, will take care of the reproductive burden for poverty wages. The latter do that often under the blackmail of the residence permit, the abuses of the bosses, the constant threat of losing wages and housing, while leaving their own families. The underlying aim is to support middle-class women, while producing new hierarchies and deepen existing ones among women across class, race and geographical location. In this transnational context, CEE countries work as a reservoir of cheap productive and reproductive labor benefiting Western and local capital. Ultraconservative ideology feeds into this scheme: the insistence on traditional family values takes for granted the sexist division of labor according to which women are those providing the essential care work in the household.

Despite the differences between contexts, we see an urge to struggle against the prevalent patriarchal oppression, capitalist exploitation, racism and homophobia. In the last months, we took part in and saw emerging protests, strikes, and struggles across Europe and beyond: the 25th of November marches and actions against increased patriarchal violence; the strikes of the social welfare agents in Georgia; the miners’ protests in Bulgaria; the metro and bus driver strikes in Romania; the demonstrations against the neoliberal ‘green’ transition in the Balkans and the uproars against higher energy prices in Kazakhstan.

The question is how to transform our struggles into a collective transnational power, nurture political communication and create conditions for a common social strike. Inspired by the ongoing struggles, we declare our plan for a feminist reconstruction for 8M and beyond! 8M is an important moment to join forces transnationally on the following **terrains of struggle**:

Patriarchal and fascist violence

For patriarchal states and fascist organizations, women are subordinate and should be reduced to the role of incubators and caregivers, while LGBTQI+ people, migrants, religious and ethnic minorities are treated as disposable. We won't let fascist or conservative revivals strengthen the idea of the nuclear family and patriarchal institutions. No more attacks on our existence and on our sexual and reproductive freedoms!

Labor exploitation

Our societies wouldn't have survived if it was not for the labor of essential workers – healthcare workers, social and care workers (paid or unpaid), teachers, logistics and agricultural workers, grocery store workers, sanitation workers. Yet, the national and EU recovery plans don't even mention them, alongside other workers whose rights are not recognized, such as sex workers. We reject the capitalist imperative that categorizes people as essential only as long as their labor is exploitable! We demand a recovery that puts social reproduction, public and social housing, as well as care work and the sectors that enable it, at the center. We want: higher and equal European wages; freedom of movement and welfare for all, regardless if we are migrants, homeless and people who don't have paid or 'formal' jobs!

Racist institutions and border regimes

Migrants and ethnic minorities often lack access to the welfare systems and other resources. They are subject to institutional racism and the blackmail of the residence permits. We demand unconditional European residence permit and social welfare for all migrants, refugees, asylum seekers and minorities!

Capitalist green transition

The capitalist regimes want to convince us that "people in general" are responsible for the climate crisis and not the exploitative conditions of production

and extraction. They want us to believe that the poor should pay the price for the green transition. We demand job guarantees for transitioning sectors of the economy and investments for dignified job positions that benefit communities and the ecosystems. Recovery funds should empower women, LGBTQIA+ people, migrants and workers and other marginalised groups, not the private sector.

Housing crisis

We demand a stop on all forced evictions and immediate rehousing for the homeless and those living in toxic environments or overcrowded households. We demand anti-racist housing policies, as well as fair housing conditions for refugees and asylum seekers. We demand support for survivors of domestic abuse and possibilities for rehousing on demand. We demand that the recovery funds are focused on building and guaranteeing public and social housing. We want safe and affordable housing for all, instead of housing treated as a profit-driven commodity.

With these essential demands we reject neoliberal and conservative reconstruction and invite all to join the struggle for a feminist reconstruction on March 8th and beyond! Let's fight patriarchal and racist capitalism and demand a post-pandemic world where not only our work, but also our lives are essential!

O redresare feministă: revendicări esențiale de 8 martie și nu numai

de E.A.S.T (Lupte Autonome Esențiale Transnaționale)

Au trecut deja doi ani de când trăim într-o pandemie mortală. Doi ani de când munca noastră a început să fie considerată esențială, în timp ce viețile noastre au rămas de unică folosință. În acest context, provocarea pentru ziua transnațională de 8 martie 2022 este de a arăta legăturile dintre agendele neoliberale și ultra-conservatoare, care susțin și profită de pe urma planurilor de redresare ale UE și naționale, și de a ne întări capacitatea de a refuza condițiile impuse de acestea.

Multe guverne din Europa Centrală și de Est (ECE) și din țările limitrofe au combinat măsurile tehnocratice de redresare cu metode din ce în ce mai autoritare. Folosind pandemia ca scuză pentru violența de stat, guvernele au promovat politici împotriva femeilor și a minorităților sexuale și etnice, cum ar fi:

- Ungaria a introdus un proiect de lege pentru familie care consolidează rolul subjugat al femeilor în familie și societate, a interzis persoanelor trans să își schimbe documentele și a introdus o lege împotriva promovării conținutului LGBTQIA+ în mass-media și în educație;
- Polonia a adoptat interzicerea avortului, decizie care a luat deja viețile multor femei și care amenință multe altele;

- Turcia s-a retras din Convenția de la Istanbul, și-a intensificat reprimarea, arestările și uciderile activistelor kurde și feministe și intenționează să elimine pensia alimentară pentru femeile divorțate.

În acest context ostil, femeile, persoanele LGBTQIA+ și minoritățile etnice, precum și activiștii și activistele antifasciste din regiune s-au confruntat cu arestări nejustificate și, în țări precum Bulgaria și Georgia, au fost atacate de grupuri de extremă dreapta. Acest val ultra-conservator din ECE și din alte locuri a profitat de duplicitatea soluțiilor neoliberale propuse de „progresista” Uniune Europeană. Împreună cu guvernele naționale, UE a stabilit noi condiții de exploatare, o diviziune rasistă și sexistă a muncii și și mai multă opresiune, prin intermediul Planurilor de Redresare.

Planurile neoliberale de redresare produc și consolidează, de fapt, ierarhiile interne, regionale și transnaționale, având în vedere un singur câștigător: marele capital. Lucrătorii și lucrătoarele esențiale sunt excluse de la aceste măsuri de redresare. Femeile se confruntă cu șomajul și sunt nevoite să-și ia slujbe part-time, adeseori pentru a putea presta muncă domestică și de îngrijire neremunerată. Lucrătorii și lucrătoarele în îngrijire migranți și migrante, predominant femei, sunt excluse de la beneficiile sociale și de la cotele de imigrare. Tranziția verde condusă de piață provoacă concedieri în masă, iar liberalizarea surselor de energie crește costurile utilităților, punându-ne astfel în pericol supraviețuirea. Reabilitarea energetică a locuințelor și gentrificarea spațiilor urbane provoacă condiții de locuire supraaglomerate, chirii mai mari și evacuări în masă, în timp ce fondul de locuințe sociale nu mai răspunde numărului tot mai mare de cereri.

În plus, Strategia UE privind egalitatea de gen se prezintă ca o alternativă la conservatorism, dar promovează, de fapt, tot agenda neoliberală, reproducând ierarhiile exploatare, rasiste și patriarhale. Această strategie UE – copiată și de țări din afara uniunii – prevede că statele membre trebuie să implementeze: reducerea impozitului pe profit pentru a stimula angajarea femeilor; reduceri ale beneficiilor sociale, forțând femeile să intre pe piața muncii pentru salarii

mizerabile; introducerea unor indemnizații pentru plățirea bonelor și lucrătoarelor în îngrijire în acele țări care mai acordă resturi de ajutoare sociale.

Această strategie le separă pe femeile care ar trebui să dedice mai mult timp muncii productive de cele care ar trebui să efectueze munci de îngrijire pentru salarii cu care nu se poate trăi. Se consideră de la sine înțeles că alte femei, în principal migrante, se vor ocupa de muncile reproductive în schimbul unor salarii de mizerie. Acestea din urmă fac asta adesea sub șantajul permisului de ședere, sub abuzurile șefilor, sub amenințarea constantă de a-și pierde salariile și locuințele, în timp ce își părăsesc propriile familii. Scopul principal este de a sprijini femeile din clasa de mijloc, producând în același timp noi ierarhii și adâncindu-le pe cele deja existente în rândul femeilor, pe criterii de clasă, rasă și locație geografică. În acest context transnațional, țările ECE funcționează ca un rezervor de forță de muncă productivă și reproductivă ieftină, de care beneficiază capitalul occidental și local. Ideologia ultraconservatoare alimentează această schemă: insistența asupra valorilor familiei tradiționale consideră de la sine înțeles diviziunea sexistă a muncii conform căreia femeile sunt cele care asigură munca esențială de îngrijire în gospodărie.

În ciuda diferențelor dintre contexte, găsim forța de a lupta împotriva predominanței opresiunii patriarhale, împotriva exploatării capitaliste, rasismului și homofobiei. În ultimele luni, am luat parte la și am văzut că apar proteste, greve și lupte în întreaga Europă și nu numai: marșurile și acțiunile împotriva violenței patriarhale din 25 noiembrie; grevele asistenților și asistențelor sociale din Georgia; protestele minerilor din Bulgaria; grevele șoferilor de metrou și autobuz din România; demonstrațiile împotriva tranziției „verzi” neoliberale din Balcani și protestele împotriva creșterii prețurilor la energie din Kazahstan.

Întrebarea este cum să ne transformăm luptele într-o putere transnațională colectivă, cum să cultivăm comunicarea politică și să creăm condiții pentru o grevă socială comună. Inspirat de luptele din prezent, ne declarăm planul pentru o redresare feministă de 8 Martie și nu numai! 8 Martie este un moment

important pentru a ne uni forțele la nivel transnațional pe următoarele câmpuri de luptă:

Violența patriarhală și fascistă

Statele patriarhale și organizațiile fasciste consideră că femeile sunt subordonate și că ar trebui reduse la rolul de incubatoare și îngrijitoare, în timp ce persoanele LGBTQI+, migranții și migrantele, minoritățile religioase și etnice sunt văzute ca fiind dispensabile. Nu vom lăsa renașterile fasciste sau conservatoare să întărească ideea familiei nucleare și a instituțiilor patriarhale. Gata cu atacurile asupra existenței noastre și asupra libertăților noastre sexuale și reproductive!

Exploatarea muncii

Societățile noastre nu ar fi supraviețuit fără munca lucrătorilor și lucrătoarelor esențiale - lucrători și lucrătoare din domeniul sănătății, social și din domeniul îngrijirii (plătiți sau neplătiți), profesori și profesoare, lucrători și lucrătoare în logistică și agricultură, în magazine alimentare, în salubritate. Cu toate acestea, planurile de redresare naționale și ale UE nici măcar nu îi menționează pe aceștia, așa cum nu îi menționează nici pe alții ale căror drepturi nu sunt recunoscute, cum ar fi lucrătorii și lucrătoarele sexuale. Respingem imperativul capitalist care cataloghează oamenii drept esențiali doar atâta timp cât munca lor poate fi exploatată! Cerem o redresare care să pună în prim plan reproducerea socială, locuințele publice și sociale, precum și munca de îngrijire și sectoarele care o permit. Ne dorim: salarii europene mai mari și egale; libertate de mișcare și bunăstare pentru toți și toate, indiferent dacă suntem migranți și migrante, persoane fără adăpost sau persoane fără locuri de muncă plătite sau „formale”!

Instituții rasiste și regimuri de frontieră

Migranții și migrantele, precum și minoritățile etnice nu au adesea acces la sistemele de ajutoare sociale și la alte resurse. Aceștia și acestea sunt supuse rasismului instituțional și șantajului permiselor de ședere. Cerem permis de ședere

europăean necondiționat și asistență socială pentru toți migranții și migrantele, refugiații și refugiatele, solicitanții și solicitantele de azil și pentru toate minoritățile!

Tranziție verde capitalistă

Regimurile capitaliste vor să ne convingă că „oamenii în general” sunt de fapt responsabili pentru criza climatică și nu condițiile exploatare de producție și extracție. Aceste regimuri vor să credem că cei săraci ar trebui să plătească prețul pentru tranziția verde. Cerem garanția pentru locurile de muncă din sectoarele economiei aflate în tranziție și investiții pentru posturi demne, de care să beneficieze comunitățile și ecosistemele. Fondurile de redresare ar trebui să împuternicească femeile, persoanele LGBTQIA+, migranții și migrantele, lucrătorii și lucrătoarele și alte grupuri marginalizate, nu sectorul privat.

Criza locuințelor

Cerem oprirea tuturor evacuărilor forțate și relocări imediate pentru persoanele fără adăpost și pentru cei și cele care trăiesc în medii toxice sau în gospodării supraaglomerate. Cerem politici de locuire antirasiste, precum și condiții de locuire echitabile pentru refugiați și refugiate și pentru solicitanții și solicitantele de azil. Cerem sprijin pentru supraviețuitorii și supraviețuitoarele abuzului domestic și posibilități de relocare la cerere. Cerem ca fondurile de redresare să fie axate pe construirea și garantarea locuințelor publice și sociale. Ne dorim locuințe sigure și accesibile pentru toți și toate, și nu locuințe tratate ca o marfă care produce profit.

Prin aceste revendicări esențiale respingem redresarea neoliberală și conservatoare și îi invităm pe toți și toate să se alăture luptei pentru o reconstrucție feministă de 8 martie și nu numai! Haideți să luptăm împotriva capitalismului patriarhal și rasist și să cerem o lume post-pandemică în care nu numai munca noastră, ci și viețile noastre sunt esențiale!

Feminista újjáépítés: nélkülözhetetlen követelések március 8-ra és azon túl

**EAST - Essential Autonomous Struggles Transnational
(Transznacionális Nélkülözhetetlen Autonóm Küzdelmek)
Fordította Ugron Nóra**

Már két éve, hogy halálos világjárványban élünk. Két éve, hogy a munkánkat nélkülözhetetlennek nyilvánították, miközben az életünk eldobható maradt. Ebben a kontextusban 2022. március 8. transznacionális kihívása az, hogy rámutassunk azokra a neoliberális és ultrakonzervatív programokra, amelyek az EU-s és a nemzeti helyreállítási tervek alapjául szolgálnak és azokból hasznot húznak, valamint, hogy képesek legyünk visszautasítani e tervek feltételeit.

Közép- és Kelet-Európa és a szomszédos országok számos kormánya a technokrata helyreállítási intézkedéseket egyre autoriterebb módszerekkel ötvözte. A világjárványt ürügyként használva a nyílt állami erőszakra, ezek a kormányok a nők, valamint a szexuális és etnikai kisebbségek elleni intézkedéseket szorgalmaztak:

- Magyarország olyan családtörvényt vezetett be, amely megerősíti a nők alárendelt szerepét a családban és a társadalomban; megtiltotta a transzneműeknek, hogy megváltoztassák okmányaikat, valamint a médiában és az oktatásban LMBTQIA+ tartalmakat tiltó törvényt szavazott meg;
- Lengyelország abortusztilalmat fogadott el, amely már eddig is nők életét követelte, és még többeket fenyeget;

- Törökország kilépett az Isztambuli Egyezményből, kurd és feminista aktivistákat tartóztattak le és öltek meg, méginkább fokozva a velük szembeni elnyomást; a kormány azt is tervezi, hogy eltörli az elvált nőknek fizetendő tartásdíjat.

Ebben az ellenséges környezetben a nők, az LMBTQIA+ közösségek tagjai és az etnikai kisebbségek, valamint az antifasiszta aktivisták az egész régióban indokolatlan letartóztatásokkal szembesültek, és az olyan országokban, mint Bulgária és Grúzia, szélsőjobbaldali csoportok támadtak rájuk. Ez az ultrakonzervatív hullám Közép- és Kelet-Európában és azon túl Janus-arcra talált a „progresszív” EU által javasolt neoliberais megoldásokban. Ez utóbbi a nemzeti kormányokkal együtt a helyreállítási terveken keresztül a kizsákmányolás, a rasszista és szexista munkamegosztás és elnyomás új feltételeit teremtette meg.

A neoliberális helyreállítási tervek valójában olyan belső, regionális és transznacionális hierarchiákat hoznak létre és erősítenek meg, amelyeknek csak egy nyertese van: a nagytőke. A nélkülözhetetlen dolgozók ki vannak zárva ezekből a helyreállítási intézkedésekből. A nők munkanélküliséggel és nem önkéntes részmunkaidős foglalkoztatással néznek szembe, gyakran azért, hogy fizetetlen otthoni gondoskodó munkát végezzenek. Az ápolói munkát végző bevándorló munkavállalók, túlnyomórészt nők, kimaradnak a szociális juttatásokból és a bevándorlási kvótákból. A piacvezérelt zöld átmenet tömeges elbocsátásokat okoz, az energiaforrások liberalizációja pedig növeli a közüzemi költségeket, veszélyeztetve ezzel a túlélésünket. A lakások energetikai rehabilitációja és a városi terek dzsentrifikációja túlszűfolt életkörülményekhez, magasabb bérleti díjakhoz és tömeges kilakoltatásokhoz vezet, miközben az önkormányzati és szociális lakásállomány nem tesz eleget a növekvő számú kérvényezéseknek.

Ráadásul az EU nemek közötti egyenlőségi stratégiája a konzervativizmus alternatívájaként jelenik meg, de a neoliberális értékrendet támogatja, és a kizsákmányoló, rasszista és patriarchális hierarchiákat reprodukálja. Ez az uniós stratégia - amelyet az unión kívüli országok is lemásoltak - a következők végrehajtását írja elő a tagállamok számára: a társasági adó csökkentését a nők alkalmazásának

ösztönzése érdekében; az állami jóléti juttatások csökkentését, ami arra kényszeríti a nőket, hogy nyomorúságos bérekért lépjenek be a munkaerőpiacra; a bébiszitterek és gondozók fizetésének támogatását juttatások révén azokban az országokban, ahol a jólét maradványait találjuk csak.

A stratégia különválasztja azokat a nőket, akiknek több időt kellene a produktív munkára fordítaniuk, azoktól, akiknek életterhelten bérekért kell gondoskodó munkát végezniük. Magától értetődőnek tekintik, hogy más nők, főként bevándorlók, vállaljanak reprodukív munkákat szegényes bérekért. Utóbbiak ezt gyakran a tartózkodási engedély kényszerítő ereje, a főnökök visszaélései, a jövedelemforrás és a lakhatás elvesztésének állandó veszélye alatt teszik, miközben saját családjaiktól távol élnek. A mögöttes cél a középosztálybeli nők támogatása, miközben ezek a tervek új hierarchiákat hoznak létre, elmélyítve a nők között már meglévő osztályon, rasszon és földrajzi elhelyezkedésen átívelő hierarchiákat. Ebben a transznacionális kontextusban a közép- és kelet-európai országok olcsó termelő és reprodukív munkaerő-tartalékként működnek, amely a nyugati és a helyi tőkének kedvez. Az ultrakonzervatív ideológia is táplálja ezt a rendszert: a hagyományos családi értékekhez való ragaszkodás magától értetődőnek tartja a szexista munkamegosztást, amely szerint a nők azok, akik a háztartásban az alapvető gondoskodó munkát végzik.

Az egyes szociopolitikai kontextusok közötti különbségek ellenére is készletét érzünk és tapasztalunk az uralkodó patriarchális elnyomás, a kapitalista kizsákmányolás, a rasszizmus és a homofóbia elleni harcra. Az elmúlt hónapokban Európa-szerte, és azon túl is tanúi voltunk és részt vettünk olyan kialakulóban lévő tüntetéseken, sztrájkokon és küzdelmekben, mint a november 25-i felvonulások és akciók a fokozódó patriarchális erőszak ellen; a szociális munkások sztrájkjai Grúziában; a bányászok tüntetései Bulgáriában; a metró- és buszvezetői sztrájkok Romániában; a neoliberális „zöld” átmenet elleni tüntetések a Balkánon és a magasabb energiaárak elleni lázadás Kazahsztánban.

A kérdés az, hogyan alakítsuk át küzdelmeinket kollektív transznacionális erővé, hogyan tartsuk fenn a politikai kommunikációt, és hogyan teremtsük meg a közös sztrájk feltételeit. A folyamatban lévő küzdelmekből inspirálódva,

kinyilvánítjuk a feminista újjáépítés tervét március 8-ra és azon túl! Március 8. fontos pillanat arra, hogy határokon átvélve egyesítsük erőnket a küzdelem következő területein:

Patriarchális és fasiszta erőszak

A patriarchális államok és fasiszta szervezetek számára a nők alárendeltek, és az inkubátorok és gondozók szerepére redukálhatóak, míg az LMBTQIA+ közösségek tagjait, a bevándorlókat, a vallási és etnikai kisebbségeket eldobhatóként kezelik. Nem hagyjuk, hogy a megújuló fasiszta vagy konzervatív erők megerősítsék a nukleáris család és a patriarchális intézmények elnyomó eszméit. Elég a létünket, a szexuális és reprodukzív szabadságunkat veszélyeztető támadásokból!

Kizsákmányoló munka

Társadalmaink a nélkülözhetetlen dolgozók – egészségügyi dolgozók, (fizetett vagy fizetetlen) gondozók és szociális dolgozók, tanárok, logisztikai és mezőgazdasági dolgozók, élelmiszerüzletekben dolgozók, köztisztasági dolgozók – munkájának köszönhetően vészeli át a járványt. Mégis, a nemzeti és uniós helyreállítási tervek még csak meg sem említik őket, további olyan munkásokkal együtt, akiknek a jogait nem ismerik el, mint például a szexmunkások. Elutasítjuk a kapitalista imperatívuszt, amely az embereket csak addig minősíti nélkülözhetetlennek, amíg a munkájuk kizsákmányolható! Olyan újjáépítést követelünk, amely a társadalmi reprodukciót, az önkormányzati és szociális lakhatást, valamint a gondoskodó munkát és az azt lehetővé tevő ágazatokat helyezi a középpontba. Magasabb és egyenlő európai béreket, mozgásszabadságot és jólétet mindenkinek, függetlenül attól, hogy bevándorlók, hajléktalanok, vagy olyan emberek, akiknek nincs fizetett vagy „hivatalos” munkájuk!

Rasszista intézmények és határrendszerek

A bevándorlók és az etnikai kisebbségek gyakran nem férnek hozzá a szociális ellátórendszerekhez és más erőforrásokhoz. Ki vannak téve az intézményi

rasszizmusnak és a tartózkodási engedélyek kényszerítő erejének. Feltétel nélküli európai tartózkodási engedélyt és szociális ellátást követelünk minden bevándorló, menekült, menedékkérő és kisebbség számára!

Kapitalista zöld átmenet

A kapitalista rezsimek arról akarnak meggyőzni minket, hogy „általában az emberek“ felelősek az éghajlati válságért, és nem a kizsákmányoló termelési és kitermelési feltételek. Azt akarják elhíttetni velünk, hogy a szegényeknek kell megfizetniük a zöld átmenet árát. Garantált munkahelyeket követelünk a gazdaság átalakuló ágazatai számára, és olyan méltányos munkahelyekbe való befektetést, amelyek a közösségek és az ökoszisztémák javát szolgálják. A helyreállítási alapoknak a nőket, az LMBTQIA+ közösségek tagjait, a bevándorlókat, a munkásokat és más marginalizált csoportokat kellene támogatniuk, nem pedig a magánszektor.

Lakhatási válság

Követeljük a kényszerkilakoltatások leállítását, és a hajléktalanok, a toxikus környezetben vagy túlszűfolt háztartásokban élők lakhatásának azonnali biztosítását. Antirasszista lakáspolitikát követelünk, valamint tisztességes lakáskörülményeket a menekültek és menedékkérők számára. Követeljük a családon belüli erőszak túlélőinek támogatását és igény szerinti újbóli elszállásolását. Követeljük, hogy a helyreállítási alapok az önkormányzati és szociális lakások építésére és biztosítására összpontosítsanak. Biztonságos és megfizethető lakhatást akarunk mindenkinek számára, ahelyett, hogy a lakhatást profitalapú árucikként kezelnék.

Ezekkel a nélkülözhetetlen követelésekkel elutasítjuk a neoliborális és konzervatív helyreállítást, és mindenkit arra hívunk, hogy csatlakozzon a feminista újjáépítésért folytatott küzdelemhez március 8-án és azon túl! Harcoljunk a patriarchális és rasszista kapitalizmus ellen, és követeljük egy olyan pandémia utáni világot, ahol nemcsak a munkánk, hanem az életünk is nélkülözhetetlen!

Deja apărute:

BROȘURI

I. În română

1. *A. Răvășel* – Mircea Rosetti
2. *Adina Marincea* – Asta (nu) e o poveste de dragoste! LoveKills, punk și primii 20 de ani de anarha-feminism în România
3. *Adrian Tătăran* – Panait Mușoiu
4. Anarhie relațională, nu libertarianism! Mic ghid de re-imaginat relațiile noastre de zi cu zi
5. Anarhismul și vechea mișcare socialistă
6. *Andie Nordgren* – Anarhia relațională (introducere de *hopancarusel*)
7. Anuarul Anarhivei 2020
8. Anuarul Anarhivei 2021
9. *André Gorz* – Ideologia socială a automobilului
10. *bell books* – Să înțelegem patriarhatul
11. *CCRI / EZLN* – O declarație pentru viață și alte texte (2020-2021)
12. *Chiara Bottici* – Anarhafeminism: către o antologie a transindividualului
13. *Colin Ward* – Anarhismul ca teorie a organizării
14. *CrimethInc* – Vot vs. Acțiune Directă
15. *Cristian-Dan Grecu* – Csipike – pitalic comunist
16. Cum să organizezi un grup de Cruce Neagră Anarhistă. Un ghid practic
17. *David Graeber* – Ești un anarhist? Răspunsul te-ar putea surprinde!
18. *David Graeber* – Noii anarhiști
19. *David Graeber* – Speranța în comun
20. *Dennis Fox* – Anarhism și psihologie
21. *Necunoscut* – Slogane din mai 68
22. *Emma Goldman* – Căsătorie și iubire
23. *Emma Goldman* – Gelozia: cauze și posibile remedii
24. *Emma Goldman* – Nu există Comunism în URSS
25. *Errico Malatesta* – Anarhia
26. *Giorgio Agamben* – De la un stat al controlului către un praxis al puterii destituite
27. *Institutul pentru Studii Anarhiste* – Genul
28. *Ionuț-Valentin Cucu* – Kurzii, între naționalism

- identitar și federalism liberatar
29. *Lucy Parsons* – Principiile anarhiei
 30. *Martin Veith* – Neobosit! Iuliu Neagu-Negulescu
 31. *Martin Veith* – Răsboi răsboiului
 32. *Mary Nardini Gang* – Către cea mai queer dintre insurecții
 33. *Mechel Stanger* – Amintirile unui anarhist din România
 34. *M.E.K.A.N.* – Demoni Dansatori: cugetări provizorii asupra mișcării free party siciliene
 35. *Mihail Bakunin* – Catehism revoluționar
 36. *Murray Bookchin* – Municipalismul liberatar
 37. *Murray Bookchin* – Revolta marinărilor din Kronstadt
 38. *Philip Riclin* – 10 reguli pentru o societate non-violentă
 39. *Piotr Kropotkin* – Ordinea
 40. *Robert Graham* – Ideea generală a Revoluției la Proudton
 41. Sub același acoperiș: Antologia revendicărilor și analizelor pentru dreptate locativă — o perspectivă intersecțională în contextul pandemiei COVID-19
 42. Suprerealism și anarhism
 43. *Veda Popovici* – Poliția Ucide! Practici și principii pentru o solidaritate feminista anti-represiune
 44. *Vlad Brătuleanu* – Anarhismul în România

II. În maghiară

45. A Combahee River Collective Nyilatkozata
46. *Adina Marincea* – Ez (nem) egy szerelmi történet! LoveKills, punk és az anarchafeminizmus első húsz éve Romániában
47. *Angela Davis* – Reformáljuk meg vagy számoljuk fel a börtönöket?
48. *Audre Lorde* – A düh használatáról: a rasszizmusra válaszoló nők
49. *Audre Lorde* – Életkor, rassz, osztály és nem: Nők újradefiniálják a különbséget
50. *bell books* – Feminista politika
51. *bell books* – Megérteni a patriarhátust

Deja apărute:

52. *Carmen Gheorghe* – Fejünkbe húzzuk a szoknyáinkat a roma feminizmusért
53. *Carolina Vozian* – Könyv, kégl, kéreg, kuckó, kvártély
54. *CrimethInc* – Az én mint Másik. Reflexiók az öngondoskodásról
55. *David Graeber* – Közös remény
56. *David Graeber* – Te anarchista vagy? A válasz meglephet!
57. *Georgiana Aldessa Lincan* – A fehér privilégium felhasználása a társadalmi igazságosságért folytatott harcban
58. *Giorgio Agamben* – Az ellenőrző államtól a destituáló hatalom praxisáig
59. Határonkon átvélő feminista manifesztum
60. *Két Dűsznómia* – A személyes egyben politikai – javaslatok baloldali aktivista körökben alkalmazható jó gyakorlatokra
61. *Kimberlé Crenshaw* – Az interszekcionalitás sürgőssége
62. *Vincze Enikő* – Küzdelmek a társadalmi reprodukció terén világhírű idején: Lakhatási igazságosság Romániában
63. *Murray Bookchin* – Libertárius municipalizmus
64. *Oana Dorobanțiu* – Szövetségesség és performativitás: mit jelent szövetségessnek lenni?
65. *The Ongoing Collective* – Anarhafeminista Manifesztum 1.0

III. În engleză

66. *Adina Marincea* – This is NOT a love story! LoveKills, punk and the first 20 years of anarcha-feminism in Romania
67. A feminist reconstruction: essential demands for 8M and beyond / O redresare feminista: revendicări esențiale de 8 martie și nu numai / Feminista újjáéptés: nélkülözhetetlen követelések március 8-ra és azon túl
68. *Cosmin Koszor-Codrea* – Science popularization and Romanian anarchism in the nineteenth century
69. *Cristian-Dan Grecu* – Csipike – the Communist Pipsqueak

70. *M.E.K.A.N.* – Ecstasy in the time of cholera
71. *Vlad Brătuleanu* – A Brief History of Anarchism in Romania
72. Essential Strike Manifesto for the 8th of March / A nélkülözhetetlen sztrájk március 8-i manifesztuma / Manifestul grevei esențiale de 8 martie

IV. Alte limbi

73. *M.E.K.A.N.* – Ekstase in Zeiten der Cholera
74. *Veda Popovici* – La Police assassine ! Pratiques et principes pour une solidarité féministe contre la répression.

CĂRȚI:

I. În română

1. Nicolas Trifon: un parcurs liberatar internaționalist – interviuri
2. *Iuliu Neagu-Negulescu* – Arimania
3. *Mihail Bakunin* – Dumnezeu și Statul
4. Precum furtunile – colecție de poezii queer
5. *Henry David Thoreau* – Walden sau viața-n pădure (o ediție ilustrată)

